

நோன்பு என்னை மாற்றியது?

எந்த இறைவனுக்காக நாம் ஒரு மாதம் நோன்பு நோற்றோமோ அதே இறைவன்தான் எஞ்சிய காலங்களிலும் நம்மைப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறான் என்பதை ஏன் மறந்தோம்? அந்த இறைவன் மன்னிப்பவனாக இருக்கின்ற அதேநேரத்தில் தண்டிப்பவனாகவும் இருக்கின்றான் என்பதை நாம் மறக்கலாமா?

செய்தியை எழுதினார்? ?

செய்தியை எழுதினார்? ?

இறைவனின் உவப்பையும் திருப்தியையும் நாடி ஒரு மாதம் முழுவதும் நோன்பு நோற்றோம். சுவையான உணவிற்கும் உண்ணாமல் மனதிற்குப் பிடித்த குளிர் பானங்கள் இரந்தும் பருகாமல் அழகான மனவியிருந்தும் ஊடல் கொள்ளாமல் என மனதகை கட்டுப்படுத்தி, இறைவன் என்னைப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறான் என்ற சிந்தையோடு நோன்பு நோற்ற நான் இனிவரும் காலங்களிலும் என மனதகை கட்டுப்படுத்துவனோ? என்று நம்முள் ஒவ்வொருவரும் கேட்டுக்கொள்ள வேண்டும்.

நோன்பு என்பது ஒவ்வொரு மனிதனின் மனதையும் கட்டுப்பாட்டுக்குள் வைத்துக் கொள்ளப் பழக்கப்படுத்துகின்ற பயிற்சிப் பட்டறை என்று சொல்கின்ற நாம் அந்தப் பயிற்சியில் முழுமையாக வற்றிப்பற்றோமா? நோன்பு நோற்ற நிலையில் பொய், புறம் உள்ளிட்ட தீய பசேச்சுகளைப் பசோமல் நாவகை கட்டுப்படுத்திய நான் இனிவரும் காலங்களிலும் அவ்வாறு கட்டுப்படுத்துவனோ?

அளவை நிறுவையில் குறைவு செய்யாமல் நேர்மையாக வியாபாரம் செய்த நான் இனி எப்போதும் அவ்வாறே செய்வனோ? அதையே என இயல்பான பழக்கமாக மாற்றிக் கொள்வனோ? என்றெல்லாம் நம்முள் ஒவ்வொருவரும் கேட்டுக்கொள்ள வேண்டும்.

ஒரு மனிதனின் கிட்ட பழக்கங்களெல்லாம் மாறுதலுக்கு உள்ளாகி அவன் நல்ல

பழக்கங்களாகக் கடபைப்பிடிக் கத் ததொடங்கிவிட்டால் உண்மையில் நோன்பு அவனுக்கு ஒரு மாற்றத்தை ஏற்படுத்துகிறது என்று கருதலாம்.

ஏற்கெனவே தவறான வழியில் வியாபாரம் சய்யத் தவன் தன்னதைத் திருத்திக்கொண்டு நேர்மையாகப் பொருளீட்டத் ததொடங்கிவிட்டால் இந்த நோன்பு அவனில் ஒரு மாற்றத்தை ஏற்படுத்துகிறது என்று சொல்லலாம்.

புறம் பசுவதையும் பொய் பசுவதையும் அறவே விட்டொழித்து வாய்மையை மட்டும் பசேத் ததொடங்கிவிட்டால் நோன்பு கொடுத்த பயிற்சியில் தரேச்சி பெற்றுவிட்டான் என்று கஹலாம்.

இப்படியான எந்த மாற்றத்தையும் ஏற்படுத்தவில்லையானால் நாம் நோன்பைச் சரியாக நோற்கவில்லை என்றும், நம் முடைய நோன்புக்கு அல்லாஹ் விடமிருந்து முழுமையான நற்கஹி கிடகை கவில்லை என்றும் நாம் தீர்மானித்துக்கொள்ள வேண்டியதுதான்.

ஒரு மாதம் முழுவதும் இறையைச் சத்தோடு இருந்த நாம், அவன் தடுத்துள்ளவற்றைவிட்டுத் தவிர ந்துகொள்கின்ற நாம், அந்த ஒரு மாதம் முடிந்தவுடன் மீண்டும் நம் பழைய நிலைக்கே திரும்பிவிடுவது எவ்வகையில் நியாயம்? அந்த ஒரு மாதம் மட்டும் அல்லாஹ் நம்மை உற்றுப் பார்ப்பதாகவும் பின்னர் நம்மைப் பாரக் காமல் கண்ணை மஹிக் கொள்வதாகவும் எண்ணமா?

எந்த இறைவனுக்காக நாம் ஒரு மாதம் நோன்பு நோற்றோமோ அதே இறைவன் தான் எஞ்சிய காலங்களிலும் நம்மைப் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறான் என்பதை ஏன் மறந்தோம்? அந்த இறைவன் மன்னிப்பவனாக இருக்கின்ற அதநேரத்தில் தண்டிப்பவனாகவும் இருக்கின்றான் என்பதை நாம் மறக்கலாமா?

ஒரு மாதம் முழுவதும் ஐவளேதைத் தொழுகையைத் தவறவிடாமல் தொழுகைத் தொழுகை, உபரித் தொழுகையிலும் ஈடுபட்ட நாம் இதோ ஷவ்வால் பிறந்ததும் நம் கால்கள் மஸ்ஜிதை நோக்கிச் செல்ல மறுக்கின்றனவே ஏன்? ஓவ்வொரு நாளும் ஐவளேதைத் தொழுகை கட்டாயக் கடமையைல்லவா? நம்மைப் படதைத் இறைவனை ஓவ்வொரு நாளும் ஐவளேதைத் தொழுகை மறக்கலாமா? இதோ லுஹர் தொழுகைக்கு பாங்கு சொல்லியாயிற்று. வாரங்கள், மஸ்ஜிதை நோக்கிச் செல்வோம்!

source: <https://hadi-baguavi.blogspot.in/2017/07/blog-post.html>